

START

Rok II

Kraków, dnia 10 września 1946

Nr. 56

Doskonała organizacja wpływa na wyniki XXI Mistrzostw Lekkoatletycznych Polski

Lepiej niż w Oslo

Walasiewiczówna, Kwaśniewska, Wajsówna, Gierutto, Staniszewski, Morończyk — niepokonani. — Nasze nadzieje: Rutkowski, Moderówna, Hejducka, Perczyk, Puzio Adamczyk. — „Słówko” o... Widule

XXI z rzędu lekkoatletyczne mistrzostwa Polski, rozegrane w dniach 7 i 8 września w Krakowie przejdą do historii sportu polskiego jako jedne z najbardziej udanych. I to pod każdym względem.

Nie wiadomo z czego się więcej cieszyć, czy z doskonałej organizacji, czy z coraz lepszych wyników, czy cudnej pogody, czy też niezwykle miłej atmosfery ogólnej, jaka wytworzyła się wśród zawodników, i wielotysięcznej rzeszy widzów, którzy zapełnili szczerze trybuny przez cały czas zawodów.

Z pełną dumą przyjęli organizatorzy oraz zawodnicy krakowscy i wszyscy Krakowianie szczerze oświadczenia najlepszego dziś lekkoatlety polskiego Witolda Gierutty, który w imieniu wszystkich zawodników oraz swoim po zakończeniu zawodów powiedział przez megafon, że tylko w Krakowie przy takiej organizacji, takiej publiczności i takiej atmosferze serdeczności i troski można uzyskać jak najlepsze wyniki i czuć się jak najlepiej.

Wypowiedź ta ma tym większą wagę, że właśnie zawodnicy mają najczęściej najwięcej zarzutów wszelkiego rodzaju pod adresem gospodarzy, tym razem pochwała i uznanie były nagrodą za wielki wysiłek na jaki zdobył się Zarząd KOZLA z jego prezesem dr Morozem Aleksandrem na czele. Drugim głosem pochwalnym było oświadczenie wiceprezesa Polskiego Związku Lekkoatletycznego mgr. Zakrzewskiego. I on, który widział ostatnio mistrzostwa Europy w Oslo z największym uznaniem wyraził się o sprawności organizacyjnej działaczy krakowskich.

Od nas, jako najbliższych obserwujących bezinteresownie i ideową poprostu pracę na niwie lekkoatletycznej od przeszło roku tak członków zarządu KOZLA jak i zawodników wszystkich krakowskich klubów możemy wyrazić najwyższe uznanie, że tak pojęte zasady i praca według nich może nieraz niezbyt efektywna przynosi jednak wspaniałe rezultaty, których wyrazem jest zwycięstwo w organizacji oraz zdobycie przez Cracovię tytułu mistrza Polski, a wraz z AZS-em, Wisłą i RKS Legią i HKS-em utrzymanie dla Okręgu Krakowskiego miana najsilniejszego Okręgu w Polsce.

Na szereg dużo lepszych wyników, niż osiągnięte przez naszych zawodników w Oslo, złożyło się i piękna pogoda, dobra bieżnia, doping wypełnionych trybun oraz odpowiednia konkurencja.

Tytuły mistrzów Polski w lekkoatletyce na rok 1946 zdobyli:

W konkurencjach kobiecych:

60 m — Walasiewiczówna 7,6 sek.
100 m — Walasiewiczówna 12,8 sek.
200 m — Walasiewiczówna 25,6 sek.
80 m — płotki Walasiewiczówna 12,4 sek.
Skok w dal — Walasiewiczówna 5,43 mtr.
Skok wzwyż — Wiśniewska 1,40 mtr.
Skok w dal z miejsca — Walasiewiczówna 2,43 mtr.

Rzut dyskiem — Wajs-Grętkiewiczowa 39,88 mtr.

Rzut oszczepem — Kwaśniewska 39,02 mtr.
Pchnięcie kulą — Jasieńska 11,18 mtr.
Sztajeta 4×100 m — AKS 54,8 sek.
800 m — Myszkowska 2,37,9 min.

W konkurencjach męskich:

100 m — Rutkowski 10,7 sek.
200 m — Rutkowski 22,3 sek.
400 m — Puzio 51,4 sek.
800 m — Staniszewski 1,58,3 min.
1500 m — Staniszewski 4,09,8 min.
5.000 m — Jurzak 16,02 min.
10.000 m — Płotkowiak 34,13 min.

Skok w dal — Adamczyk 6,91 mtr.
Skok wzwyż — Nicolau 1,75 mtr.
Skok o tyczce — Morończyk 3,80 mtr.
Trójskok — Hoffman M. 13,62 mtr.
Rzut dyskiem — Gierutto 41 mtr.
Rzut oszczepem — Gierutto 55,98 mtr.
Pchnięcie kulą — Gierutto 14,82 mtr.
Rzut młotem — Więckowski 41,01 mtr.
110 płotki — Haspel 16,1 sek.
400 płotki — Puzio 59,1 sek.
3000 m z przeszkodami — Kłoda 10,20,6 min.

10.000 chód — Korosadowicz 1,03,4 godz.
Sztajeta 4×100 m — HKS Bydgoszcz 45,5 sek.
Sztajeta 4×400 m — Cracovia 3,35,4 sek.

Ogólna punktacja mistrzostw — ustalona dla pierwszych sześciu:

W konkurencjach pań:

1. WKS Legia Warszawa 85 punktów.
2. EKS Łódź 53 punkty.
3. DKS Łódź.
4. Rob. K. S. Legia Kraków.
5. AKS Chorzów.
6. Wisła Kraków.

W konkurencjach panów:

1. Cracovia 96 punktów.
2. Syrena Warszawa 84 punkty.
3. Harcerski Klub Sportowy Bydgoszcz 59 punktów.

T. S. WISŁA

STADION WŁASNY

**We czwartek dnia 12 wrześnis
zawody finałowe**

CRACOVIA-WISŁA

Początek o godz. 16:30

O mistrzostwo Polski w piłce nożnej

Polonia, Ł. K. S., Warta i Tęcza kwalifikują się do dalszych gier

**Warta-PKS (Szczecin)
10:2 (2:1)**

Zamiast Burzy (Wrocław) zjechała do Poznania na mecz o mistrzostwo Polski drużyna Pocz. KS ze Szczecina, która odwołała się telefonicznie do PZPN od uchwały WGiD, przyznającej v. o. Burzy za mecz z PKS-em.

Goście zaprezentowali się jako zespół przeciętny; trudno tam kogoś wyróżnić; najlepiej spisywali się napastnicy Gensler i Stachecki oraz prawoskrzydłowy Pater.

Warta w pierwszej części gry grała niezdecydowanie, dopiero w drugiej połowie rozegrała się i przeważając w tym czasie zdecydowanie uzyskała wysokocyfrowe zwycięstwo. W drużynie poznańskiej wyróżnili się: Kaźmierczak w pomocy, Dusik w obronie, oraz Gendera i Czapczyk w napadzie. Janковиак w bramce zawiął drugą bramkę, poza tym nie miał pola do popisu.

Jak padły bramki?
W 5 minucie za rękę obrońcy na polu karnym dyktuje sędzia rzut karny, który pewnie egzekwuje Kaźmierczak. W parę minut później rewanżują się goście i strzelają ze strzału Genslera bramkę nie bez winy bramkarza Warty. W 23 minucie Gendera zdobywa ponownie prowadzenie z ładnego przeboju i podania Czapczyka. Wynik 2:1 utrzymuje się do przerwy.

Tuż po rozpoczęciu drugiej połowy gry podwyższa Czapczyk z podania Gendery i stan meczu brzmiał 3:1. W 2 minuty później Czapczyk przechodzi z piłką na skrzydło, pięknie centruje a Ickowiak uzyskuje 4-tą bramkę. W 7 minucie Gendera zdobywa dalszą bramkę. W 10 minucie ten sam zawodnik strzela 6-ty punkt z podania Smólskiego. W 15 minucie Smólski pięknym strzałem uzyskuje 7-mą bramkę. W parę minut później po nieciekawej akcji PKS uzyskuje drugą bramkę nie bez winy Dusika. Dalsze bramki strzela Warta: w 21 minucie przez Smólskiego, w 31 minucie przez Ickowiaka i w 43 minucie ostatnią bramkę dnia z rzutu wolnego z odległości 20 metrów (Smólski półgólnym

strzałem). Zawody prowadził obiektywnie Barczak z Warszawy. Widzów ok. 4.000.

Tęcza (Kielce eliminuje Skrę z dalszych rozgrywek o mistrzostwo w piłce nożnej)

Tęcza-Skra 5:3 (2:3)

Czstochowa, 8. 9. (tel. wł.). Oczekiwany tu z wielkim zainteresowaniem pierwszy mecz piłkarski o mistrzostwo Polski pomiędzy mistrzem Częstochowy, Skrą, a mistrzem Kielc, Tęczą, ściągnął na boisko ponad 7 tysięcy widzów, którzy przeżyli gorzki zawód, gdyż ich pupil, przegrywając z Tęczą, odpadł od dalszych rozgrywek. Trzeba bezstronnie stwierdzić, że na podstawie przebiegu gry, a zwłaszcza sytuacji podbramkowych Kielczanie zasłużyli na zwycięstwo, jakkolwiek Skra górowała nad gośćmi wyszkoleniem technicznym. W Skrze zawiedli jednak bramkarz Borowiecki i środkowa trójka napadu. Prowadzenie zdobyli Częstochowianie już w 4-tej minucie gry ze strzału Seifrida; prowadzili oni jeszcze później trzechkrotnie: 2:1, 3:1 i 3:2 (do przerwy), lecz tuż po przerwie zdołali Kielczanie wyrównać, a później zdobyć 4-tą, a w końcu i 5-tą bramkę, pieczętując w ten sposób swoje zwycięstwo. Sędziował Zerb z Poznania.

**Polonia-ZZK Ognisko (Siedlce)
5:0 (2:0)**

Warszawa, 8. 9. (tel. wł.). Pierwszy mecz z cyklu międzyokręgowych rozgrywek piłkarskich o mistrzostwo Polski, przyniósł drużynie stołecznej łatwe zwycięstwo nad kolejarzami z Siedlec. Bramki zdobyli: Ochmański (4) i Świczar.

LKS—Orzeł (Gorlice) 8:1 (3:1)

Łódź, 8. 9. (tel. wł.). Mistrz Okręgu Rzeszowskiego poniósł na boisku łódzkim wysokocyfrową porażkę w pierwszym spotkaniu piłkarskich rozgrywek międzyokręgowych.

4. AZS Kraków 56 punktów.
5. Wisła Kraków 41 punktów.
6. Dziewiarski Klub Sportowy Łódź.
7. Łódzki Klub Sportowy.

*

Tyle mówią suche wyniki. Rzucając one silne światło wśród pań na bezkonkurencyjność Walasiewiczówny, dzięki której Legia zdobyła „tylko” 78 pkt. (sześć pierwszych miejsc po 13 pkt.), wskazują na detronizację RKS Legii przez — poza Legią warszawską — jeszcze dwie sekcje kobiece ŁKS (z jej tytanicznym Moderówną) i DKS. Walasiewiczówna nie wygrywała jednak „spacerem”. Konkurencja w postaci Moderówny, Perczyk, Mitan, Hejduckiej, Słomczewskiej, Gawrońskiej, Legutkówny J., Kałużowej była b. mocna. Konkurentki te to nasza przyszłość. Większość z nich to młode zawodniczki, z których parę biega dopiero pierwszy sezon. Okręgi Łódzki, Śląski, Krakowski są olbrzymim rezerwuarem, z którego lekkoatletyka kobieca czerpie stale nowe talenty.

Mniej tych talentów wydaje się być w rzutach i skokach. Te konkurencje poza naszymi najlepszymi miotaczkami Wajsówną i Kwaśniewską nie stoją jeszcze na tak wysokim poziomie jak biegi. A jest to tylko kwestia treningu i trenerów. I w tych konkurencjach znajdziemy równą ilość zawodniczek, które podciągają poziom ich do poziomu biegów. Najlepszą poza tymi dwiema jest Dobrzańska.

W konkurencjach męskich poziom wydaje się być więcej wyrównany. Walka bardziej zacięta.

W sprintach obok doskonałego Rutkowskiego, który wygrywa zdecydowanie, jednak z niewielką różnicą nad pozostałymi, mamy doskonałą trójkę biegaczy Danowski, Jaraczewski, Lipowski, a za nimi o ułamki słabszych Puzia, Wawrzkievicza, Buhla, Piaskowego. Nie zjawili się spośród sprinterów Dunecki. On również należy do naszych najszybszych biegaczy.

Na 400 m nastąpiła wielka niespodzianka. Dotychczas najlepszy biegacz na tym dystansie, Piaskowy, przegrał do swego kolegi klubowego, Puzia. Puzio znajduje się obecnie w b. dobrej formie. A zdaje się nam, że jest dopiero w trakcie rozwijania swych możliwości. Czas jaki osiągnął w finale 400 m 51,4 sek., poprawił w biegu sztafetowym 4×400 na równo 51. Procz tego osiągnął on jeszcze „nowy swój życiowy czas” w biegu 400 m z płotkami 59,1 sek. Zawodnik ten startujący w szeregu przedbiegach do swych konkurencji oraz biegów sztafetowych wykazał niespożyte siły. Nazwanie go przez mgr. Zakrzewskiego jednym z najofiarniejszych zawodników mistrzostw, znajduje pełne uzasadnienie.

W biegach średnich Staniszewski podciągnął się wybitnie. Tak na 800 m jak i na 1500 m osiągnął on czasy b. dobre. Nie miał on zasadniczo poważniejszej konkurencji, lecz w obu tych biegach za jego plecami rozgrywała się zacięta walka o dalsze miejsca. Obserwujemy wzrastanie szeregów biegaczy na tych jak i długich dystansach. Wyniki jeszcze stoją na średnim poziomie, ale ulegają stałej poprawie. Na uwagę zasługują na 800 m i 1500 m: Swinarski, Rzeźniczek, Widerski, Nowak, Kwapien, Nieroba, Kuźmirek, Wentla i in.

Na 5000 m zdecydowanie najlepszym jest Jurzak. Zwycięstwo jego wywalczone na finiszu z Dzwonkowskim wskazuje na poprawę jego szybkości. Niespodziankę miłą sprawił Urban, zdobywając jak w roku ubiegłym trzecie miejsce w tym biegu przy uzyskaniu życiowego czasu: Czajkowski, Kielas, Wierkiewicz niewiele odbiegają od poprzednich. 10.000 m wygrał Płotkowiak po zaciętej walce z Kielcsem. Dużo do powiedzenia miały tak w tym biegu, jak i na 5 km Jastrzębski, jednak silna kotuzja nogi uniemożliwiła wykazanie pełnej jego formy. Półtorak wypadł niespodziewanie blado i zajął dalsze miejsce.

Pokazał się na bieżni i Widula. Przyjechał, by wykazać, że nie jest „legendą”. Niestety bieg jego był b. słaby. Zadaniem naszych władz lekkoatletycznych jest przeprowadzić w jego sprawie odpowiednie wyjaśnienia co do jego udziału w zawodach z biegaczami sowieckimi. Uważamy, że wytwarzanie niezdrowej sensacji wokół jego osoby do czasu wyjaśnienia jest nie bardzo wskazane.

Spśród 4 skoków najjaśniejszym był o tyczce. Rozegranie tej konkurencji zajęło bez mała 3 godziny, ale przyniosło w rezultacie najlepsze powojenne wyniki. **Morończyk** o „włos” nie skończył 3,90 m, co jest już wynikiem b. dobrym. **Groman**, **Borodziuk**, **Frost** podciągają się w tej konkurencji coraz więcej. W skoku w dal dociągamy do 7 metrów. Wprawdzie nie przyjechał **Hoffman** Karol z Poznania, zamierzając wycofać się z czynnego życia sportowego, jednak **Adamczyk** i jego brat **Marian** reprezentują tu dobre wyniki. Granica 180 cm w skoku wzwyż jest jak się okazuje nie do osiągnięcia jeszcze. **Zawiódł** **Zwoliński** w tej konkurencji. **Wygrał**

ja Nicolau, najrówniejszy obecnie zawodnik w Polsce. Trójskok na równi ze skokiem wzwyż był na najniższym poziomie. Zdecydowany faworyt tej konkurencji **Hoffman** M. wygrał go zupełnie spokojnie.

W rzutach (prócz młotu) **Gierutto** był nie do pokonania, wykazując b. dobrą formę. W kuli zbliżył się znowu do 15-ki, w dysku przekroczył 41 m, w oszczepie osiągnął najlepszy swój dotychczasowy wynik. W młocie nie startował **Kozubek**. „Obrażony” zamierza wycofać się z czynnego udziału w zawodach, z powodu nie wystąpienia go przez PZLA do Oslo. **Więckowski** uzyskał zupełnie dobry rzut ponad 40 m

Biegi sztafetowe to wyraz siły zespołowej poszczególnych klubów. Np. **Legia** warszawska, mimo zdobycia mistrzostwa w konkurencji pań nie odegrała żadnej roli w biegu 4X100 m, a **Walasiewiczówna** w biegu finałowym, biegnąc ostatnia, dystans swój przebyła „truchcikiem”. Najlepsze w żeńskich okazały się **AKS i Wisła**, w męskich **Cracovia**, **HKS Bydgoski**, **Wisła**, która jako jedyna reprezentowana była w finale 4X400 m przez dwie sztafety.

W chodzie dwa „pewnicy” **Mleko i Siłwiński** idąc wbrew zasadzie „festina lente” tak się spieszyli, iż zostali za podbieganie zdyskwalifikowani i tytuł mistrza Polski w tej konkuren-

cji przeszedł w „ręce” prof. **Korosadowicza**, który zwycięstwem tym zakończył swą karierę czynnego zawodnika.

Zawody rozpoczęły się w sobotę o godz. 15 defiladą zawodników i przemówieniami dyr. Woj. Urzędu WF i PW, **płk. Relmana**, który powitał uczestników mistrzostw w imieniu Państwowego Urzędu Wych. Fiz. i Przysp. Wojskowego, następnie mgr **Zakrzewskiego** i dr **Moroza**, po uczczeniu pamięci zmarłych w czasie wojny zawodników. Po czym przy dźwiękach Hymnu Państwowego, **Wajsońska i Gierutto** wciągnęły flagi państwowe na maszty.

Wyniki zawodów:

Wyniki pierwszego dnia:

110 m przez płotki (finał):

1. Haspel (AZS Krak.) 16,1 sek.
 2. Maciaszczyk (ŁKS) 17,1 sek.
 3. Skawina (Cracovia) 18,6 sek.
 5. Schmydke (Kruschender Łódź) 18,9 sek.
- Ze zgłoszonych nie startował **Gierutto**.

Pchnięcie kulą pań:

1. Jasieńska (Warta) 11,18 m.
 2. Wajs-Grętkiewiczowa 10,95 m.
 3. Leńska-Ditkowska (Wisła) 10,89 m.
 4. Kwaśniewska (AZS W-a) 10,88 m.
 5. Bregulanka (Siemianowiczanka) 10,53 m.
 6. Cieślewicz (HKS Krak.) 10,31 m.
- Z 22 zgłoszonych do tej konkurencji startowało 18, z tego do finału zakwalifikowały się powyżej wymienione, które zajęły pierwsze sześć miejsc. Ze znanych odpadły **Szendzielorz**, **Dobrzańska**, **Robińska**, **Cejzikowa**.

60 m pań przedbiegi:

- I PRZEDBIEG: 1. Hejducka (Pogoń) 8 sek., 2. Formanowska (HKS Bydg.) 8,5 sek., 3. Murawska (KS Grudz.) 9,2 sek.

- II PRZEDBIEG: 1. **Walasiewiczówna** (Legia W-wa) 7,7 sek., 2. **Słomczewska** (DKS Łódź) 8,2 sek., 3. **Głazewska** (Zryw) 8,5 sek., 4. **Krzesińska** (Gedania) 8,8 sek., 5. **Gburkówna** (KS Grudz.) 8,9 sek.

- III PRZEDBIEG: 1. **Moderówna** (ŁKS) 8 sek., 2. **Gawrońska** (KS Grudz.) 8,2 sek., 3. **Wichtowska** (KKS Pozn.) 8,5 sek., 4. **Kujańska** (DKS) 8,5 sek., 5. **Kijowska** (Gedania) 8,7 sek., 6. **Hachulanka** (HKS Krak.) 8,8 sek.

- IV PRZEDBIEG: 1. **Mitan** (RKS Legia) 8 sek., 2. **Kalużowa** (AKS) 8,4 sek., 3. **Nogajówna** (HKS Bydg.) 8,5 sek., 4. **Wiśniewska** (Pomorzanin) 8,5 sek., 5. **Stawecka** (Wisła) 8,6 sek., 6. **Bykowaka** (Odra Szczecin) 8,7 sek.

100 m pań przedbiegi:

- I PRZEDBIEG: 1. **Danowski** (HKS Bydg.) 11 sek., 2. **Piwowski** (Lechia) 11,9 sek., 3. **Kalisiewicz** (Tramw.) 12,1 sek.

- II PRZEDBIEG: 1. **Jaraczewski** (AZS Łódź) 10,8 sek., 2. **Buhl** (HKS Bydg.) 11,4 sek., 3. **Kłopotowski** (Skra) 11,4 sek., 4. **Cholewa** (Wisła) 11,5 sek., 5. **Rusinek** (Bałtyk) 11,5 sek.

- III PRZEDBIEG: 1. **Rutkowski** (AZS Poznań) 10,8 sek., 2. **Sitarz** (Bałtyk) 11,9 sek.

- IV PRZEDBIEG: 1. **Lipowski** (DKS) 11 sek., 2. **Puzio** (Crac.) 11,2 sek., 3. **Słomski** (AZS Krak.) 11,4 sek., 4. **Poliński** (Boruta) 11,5 sek.

- V PRZEDBIEG: 1. **Wawrzkiwicz** (Crac.) 11,3 sek., 2. **Komenda** (HKS Pozn.) 11,5 sek., 3. **Palczewski** (Warta) 11,9 sek.

Ze zgłoszonych 30 zawodników do przedbiegów startowało 17. Ze znanych nie biegali mimo zgłoszenia **Dunecki**, **Makowski**, **Gierutto**, **Chlebiński**.

100 m pań półfinały:

- I PÓLFINA: 1. **Danowski** (HKS Bydg.) 10,8 sek., 2. **Jaraczewski** (AZS Łódź) 10,9 sek., 3. **Puzio** (Crac.) 11,3 sek., 4. **Komenda** (KKS Pozn.) 11,4 sek., 5. **Różycki** (Boruta) 12 sek.

- II PÓLFINA: 1. **Rutkowski** (AZS Pozn.) 10,7 sek., 2. **Lipowski** (DKS) 11,0 sek., 3. **Buhl** (HKS Bydg.) 11,5 sek., 4. **Wawrzkiwicz** (Crac.) 11,5 sek., 5. **Sitarz** (Bałtyk) 11,9 sek.

60 m pań półfinały:

- I PÓLFINA: 1. **Słomczewska** (DKS) 8,2 sek.
2. **Mitan** (Legia) 8,4 sek.
3. **Hejducka** (Pogoń) 8,5 sek.
4. **Kalużowa** (AKS) 8,5 sek.
5. **Formanowska** (HKS Bydg.) 8,6 sek.
6. **Murawska** (KS Grudz.) 9,2 sek.
- II PÓLFINA: 1. **Walasiewiczówna** (Legia) 7,6 sek.
2. **Moderówna** (ŁKS) 8,1 sek.
3. **Gawrońska** (KS Grudz.) 8,5 sek.
4. **Nogajówna** (HKS Bydg.) 8,6 sek.
5. **Wichtowska** (KKS) 8,7 sek.
6. **Głazewska** (Zryw) 9 sek.

Skok w dal pań:

1. **Adamczyk** (Wrocław) 6,91 m
 2. **Hoffman** M. (Victoria Częst.) 6,88 m
 3. **Pawłowski** (DKS) 6,50 m
 4. **Serafini** (HKS Kr.) 6,44 m
 5. **Kuźmicki** (Wrocław) 6,40 m
 6. **Chmiel** (Pogoń Kat.) 6,37 m.
- Ze zgłoszonych 25 zawodników skakało 18.

200 m pań przedbiegi:

- I PRZEDBIEG: 1. **Walasiewiczówna** (Legia) 28,3 sek., 2. **Legutko** (Wisła) 29,7 sek., 3. **Brocek** (Gedania) 30,6 sek.

- II PRZEDBIEG: 1. **Słomczewska** (DKS) 28 sek., 2. **Mitan** (Legia) 28,1 sek., 3. **Gawrońska** (KS Grudz.) 28,6 sek., 4. **Czerwińska** (KKS) 31 sek., 5. **Wojda** (Warta) 31,4 sek.

- III PRZEDBIEG: 1. **Moderówna** (KS) 27 sek., 2. **Kalużowa** (AKS) 28,1 sek., 3. **Wolańska** (Wisła) 28,2 sek., 4. **Krzesińska** (Gedania) 29,5 sek., 5. **Mierzkowska** (Syrena) 29,8 sek., 6. **Mąkowska** (ŁKS) 31,2 sek.

Po dwie wchodzi do finału.

400 m pań przedbiegi:

- I PRZEDBIEG: 1. **Piaskowy** (Crac.) 53,8 sek., 2. **Dotzauer** (Wisła) 54,8 sek., 3. **Drozdowski** (Pogoń) 57 sek., 4. **Wenta** (BOP Lechia) 57,6 sek.

- II PRZEDBIEG: 1. **Puzio** (Crac.) 56,3 sek., 2. **Daberko** (Syrena) 56,8 sek., 3. **Kusza** (Warta) 57,4 sek., 4. **Kubiak** (BOP Lechia) 59,6 sek.

- III PRZEDBIEG: 1. **Adamczyk** (Skra) 58,4 sek., 2. **Liczbowski** (Victoria Częst.) 58,8 sek., 3. **Piluch** (Skra) 59,7 sek.

- IV. PRZEDBIEG: 1) **Grzanka** (HKS Bydg.) 54,3 sek., 2) **Danielak** (Pogoń) 54,7 sek., 3) **Zołądź** (Wisła) 55,7 sek., 4) **Komasa** (Warta) 55,8 sek.

Pchnięcie kulą pań:

1. **Gierutto** (Syrena) 14,82 m
2. **Priwer** (ŁKS) 13,86 m
3. **Zieleniewski** (Lechia Gdańsk) 12,91 m
4. **Słowik** (Crac.) 12,53 m
5. **Jabłoński** (AZS Łódź) 12,40 m
6. **Grzelski** (DKS) 11,85 m

400 m półfinały:

- I. PÓLFINA: 1) **Piaskowy** (Crac.) 54 sek., 2) **Danielak** (Pogoń) 56 sek., 3) **Drozdowski** (Pogoń) 56 sek., 4) **Kusza** (Warta) 56,8 sek., 5) **Liczbowski** (Victoria).

- II. PÓLFINA: 1) **Puzio** (Crac.) 54,8 sek., 2) **Piluch** (Skra) 55,4 sek., 3) **Grzanka** (HKS Bydg.)

Garbarnia rewanżuje się Cracovii wygrywając 1:0 (1:0)

Wśród kilkumastu tysięcy widzów tego spotkania mało było takich, którzy wierzyli w zwycięstwo **Garbarni nad Cracovią** w tym ostatnim meczu finałowym drużyny ludwinowskiej. Bardzo dobra forma **Cracovii**, wykazana na meczu z **Wisłą**, nie wróżyła sukcesu **Garbarni**, choć zespół ten przed 3-ma dniami wykazał również znaczną poprawę formy na meczu z **Wisłą** i — jak pamiętamy — przeważając zdecydowanie po przerwie, uzyskał w tym okresie pierwszą bramkę w swoich rozgrywkach finałowych. Tymczasem **Garbarnia** zeszła z boiska jako zwycięzca, a **Cracovia** na swoje usprawiedliwienie ma jedynie nieobecność **Gedka** w obronie i... wadliwy system, nie mówiąc już o kompromitującej wprost dyspozycji strzałowej jej napastników. Dość powiedzieć, że jej najgroźniejszy strzelec **Różankowski** strzelił w 14 minucie pierwszej połowy — wprawdzie z dużej odległości od bramki — jednak aż... w aut boczny.

Zawody powyższe miały przebieg bardzo żywy i interesujący, ale również, niestety, bardzo przykry. Nie będziemy dociekać przyczyn tego, i ograniczymy się tylko do stwierdzenia, że to co się działo pod koniec meczu na boisku,

musiało nawet najzagorzalszych fanatyków zrazić do sportu piłki nożnej.

„Trup” padał coraz gęściej (im bliżej końca) na boisku, sędzia **Zacharczenko** widział coraz głośniejszy i bardziej nerwowy, a kibice obu drużyn obrzydzali sobie nawzajem życie. W tym okresie **Garbarnia** walczyła już w dziesiątkę; usunięty został z boiska za faul (!) na **Bobuli Górecki**; kilkanaście minut drugiej połowy grała nawet **Garbarnia** w 9-tkę, gdyż **Nowak** został nieprzepisowo potrącony i kontuzjonowany równocześnie, kiedy był sam na sam z bramkarzem **Cracovii** w odległości mniej więcej 5 m od bramki.

Z drużyny zwycięskiej bramkarz **Jakubik** urosł tym razem na bohatera spotkania. Cały szereg jego parad był po prostu zachwycający i imponujący. Na 10 minut przed końcem uległ on poważnej kontuzji, a miejsce jego w bramce zajął rezerwowo **Kubarek**, który godnie potrafił zastąpić swojego poprzednika. Obaj obrońcy tak **Gruca** jak i **Skrzyński** grali bardzo skutecznie i tak jak wszyscy zawodnicy **Garbarni** nad podziw ambitnie i ofiarnie.

Z linii pomocy wyróżnić należy młodego **Bieńka**, który umiał utrzymać w szachu groźną dwójkę **Różankowski-Kleschka**; w napadzie najlepszym i najgroźniejszym był jak zwykle **Nowak**, strzelec jedynej bramki.

W **Cracovii** bramkarz **Rybiński** nie popełnił żadnego poważniejszego błędu — natomiast obaj obrońcy (**Parpan** w miejsce **Gedka**) i **Gilmas** grali źle taktycznie i ułatwili napastnikom **Gar-**

barni kilka groźnych przebojów, które tylko szczęśliwie nie zakończyły się utratą bramek.

W linii pomocy młody **Mazur** dostroił się w zupełności do poziomu rutynowanych graczy **Jabłońskich** — natomiast w ataku zawiódł — o czym pisaliśmy już na wstępie — **Różankowski** I, zaś **Szeliga** i **Kleschka** nie mieli absolutnie szanse w strzałach. Młodszy **Różankowski** zaprzęcał w końcowych minutach meczu sytuację, którą by już można nazwać nie stu, ale tysiącprocentową na uzyskanie bramek.

Przebieg gry — przede wszystkim w pierwszej połowie — dzięki doskonałemu tempu oraz szybkiemu akcjom napadu obu drużyn był żywy i interesujący. **Garbarnia** mogła już w 4-ej minucie uzyskać prowadzenie, gdy po doskonałym wystawieniu **Kalicińskiego**, **Nowak** w pełnym biegu strzelił na bramkę **Cracovii**, trafiając jednakże w winkel słupka bramkowego i poprzeczki. Natychmiastowy kontratak białoczerwonych przyniósł im rzut wolny i strzał **Parpana**, który z wielkim trudem obronił **Jakubik**, rzucając się na odbitą przez siebie piłkę z pełnym poświęceniem pod nogi **Różankowskiego** I. W jednym z następnych ataków miała znów **Cracovia** idealną sposobność zdobycia prowadzenia, gdy po centrze **Kleschki**, **Jakubik** — któremu przeszkodził **Skrzyński** — nie dosięgnął piłki, **Różankowski** II nie potrafił jednak wyzyskać nadarzającej się sposobności i nie strzelił do pustej bramki.

W 23-ej minucie padła jedyna bramka zawodów i to zdominowało na dłuższy czas **Garbarnię**; mogła ona jeszcze dwa razy umieścić piłkę w siatce **Cracovii**, jednak skuteczna gra obrońców i Rybickiego stanęła temu na przeszkodzie. Pod koniec pierwszej połowy doszli znów do głosu białoczerwoni i umożliwili bramkarzowi **Garbarni** błysnięcie pełnią swej formy.

Po przerwie przeszła **Cracovia** w dalszym ciągu do gwałtownej ofensywy. Już w pierwszej minucie **Różankowski** podał dokładnie piłkę **Szelidze** i ten strzelił ostro pod poprzeczkę, ale **Jakubik** zasłużył na pełny pokłask widzów, likwidując w przepięknym stylu groźny strzał środkowego napastnika **Cracovii**. Po kilku minutach gry drugiej połowy gra stawała się coraz brutalniejsza; doszło do ostrego starcia pomiędzy **Bobulą** i **Góreckim**, w wyniku którego zawodnik **Garbarni** opuścić musiał boisko. Odtąd **Garbarnia** nastawiła się już na defensywę, a **Cracovia** opanowała całkowicie pole gry. Wszystkie wysiłki w kierunku uzyskania przynajmniej wyrównującej bramki okazały się daremne, a gąszcz nóg i „stos trupów” pod bramką przeciwnika wrosłały z każdą chwilą, powodując atmosferę, jakiej nie chcielibyśmy więcej być świadkami. (hs)

4. **Głazewska** (Zryw Łódź) 34,36 m
5. **Walasiewiczówna** (Legia) 32,88 m
6. **Peskówna** (ŁKS) 32,74 m

3000 m z przeszkodami:

1. **Kłoda** (Piast) 10,20,6 min.
2. **Wasilewski** (Orzeł) 10,20,6 min.
3. **Kramek** (Lublin) 10,26,1 min.
4. **Gmyrek** (AKS) 10,26,5 min.
5. **Więcek** (Wisła) 10,27,4 min.
6. **Urban** (Wisła) 10,39,7 min.
7. **Olszewski** (Bałtyk) 10,43 min., 8) **Wierkiewicz** (Warta) 11,03 min., 9) **Niemczyk** (HKS Kr.) 11,04 min., 10) **Janiszewski** (WKS Legia) 11,47 min.

400 m finał:

1. **Puzio** (Crac.) 51,4 sek.
2. **Piaskowy** (Crac.) 51,4 sek.
3. **Drozdowski** (Pogoń) 54 sek.
4. **Danielak** (Pogoń) 54,3 sek.
5. **Piluch** (Skra) 54,5 sek.
6. **Grzanka** (HKS Bydg.) 55,6 sek.

200 m pań finał:

1. **Walasiewiczówna** (Legia) 25,6 sek.
2. **Moderówna** (ŁKS) 26,9 sek.
3. **Słomczewska** (DKS) 27,9 sek.
4. **Kalużowa** (AKS) 28,7 sek.
5. **Legutko** (Wisła) 29,5 sek.

60 m pań finał:

1. **Walasiewiczówna** (Legia) 7,6 sek.
2. **Moderówna** (ŁKS) 8,1 sek.
3. **Mitan** (Legia) 8,2 sek.
4. **Hejducka** (Pogoń) 8,4 sek.
5. **Słomczewska** (DKS) 8,4 sek.
6. **Gawrońska** (KS Grudz.) 8,4 sek.

10.000 m:

- 1) **Płotkowiak** (Drukarz Pozn.) 34,13 min., 2) **Kielas** (BOP Lechia) 34,14,1 min., 3) **Kraśniewski** (Odra Szczecin) 34,16,2 min., 4) **Jastrzębski** (Crac.) 34,17,4 min., 5) **Wirkus** (Tram. W-a)) 34,30,6 min., 6) **Szyperski** (KKS Brda) 34,55 min., 7) **Kurowski** (HKS Bydg.). Startowało 20 zawodników. Widuła ukończył bieg jako ostatni, w czasie 39,46 min.

WYNIKI DRUGIEGO DNIA (NIEDZIELA) PRZED POŁUDNIEM

Sztafeta 4X100 pań

przedbiegi:

- I PRZEDBIEG: 1. **Bałtyk** 46 sek., 2. **HKS Bydg.** 46 sek., 3. **Wisła** 47,6 sek., 4. **Boruta**, **Zgierz**.

- II PRZEDBIEG: 1. **Cracovia** 45,8 sek., 2. **Warta** 47,4 sek., 3. **ŁKS** 48,8 sek.

- III PRZEDBIEG: 1. **DKS** 46 sek., 2. **AZS Krak.** 46,8 sek., 3. **Skra** 47,2 sek., 4. **HKS Kr.**, 5. **Pogoń**. Do finału wchodzi pierwsze dwie sztafety.

Skok w dal z miejsca pań:

1. **Walasiewiczówna** (Legia) 2,43 mtr., 2. **Wajs-Grętkiewiczowa** (DKS) 2,26 mtr., 3. **Moderówna** (ŁKS) 2,26 mtr., 4. **Słomczewska** (DKS) 2,16 mtr., 5. **Pieleszówna** (AKS) 2,13 mtr., 6. **Kujańska** (DKS) 2,12 mtr.

80 m płotki przedbiegi:

- I PRZEDBIEG: 1. **Walasiewiczówna** (Legia) 12,8 sek., 2. **Felska** (DKS) 14,8 sek., 3. **Górecka** (AKS) 15,7 sek., 4. **Krupianka** (Sokół) 16,1 sek.

- II PRZEDBIEG: 1. **Mitan** (Legia Krak.) 14,2 sek., 2. **Kujanska** (DKS) 16,5 sek.

- III PRZEDBIEG: 1. **Peskówna** (ŁKS) 14,2 sek., 2. **Wiśniewska** (Pomorz.) 14,5 sek., 3. **Wajs-Grętkiewiczowa** (DKS) 16 sek., 4. **Stachowicz** (RKS Legia) 17 sek., 5. **Sterczyńska** (Wisła) 18,4 sek.

Skok o tyczce:

1. **Morończyk** (AZS Krak.) 3,80 mtr., 2. **Groman** (PKS Białystok) 3,70 mtr., 3. **Borodziuk** (PKS Białystok) 3,60 mtr., 4. **Frost** (Bałtyk) 3,50 mtr., 5. **Mucha** (Czeladź) 3,40 mtr., 6. **Szendzielorz** (Lignoza, Śląsk) 3,30 mtr.

Rzut młotem:

1. **Więckowski** (Brda) 41,01 mtr., 2. **Sobecki** (Pomorz.) 38,54 mtr., 3. **Deja** (Pogoń) 35,46 mtr., 4. **Krawczyk** (Warta) 34,13 mtr., 5. **Szekiel** (Huta Zgoda) 33,57 mtr., 6. **Szegiet** (Górniki) 33,28 mtr.
- Ze znanych do finału nie doszli: **Zingler** (Pogoń), **Jasiński** (Crac.).

Chód 10.000 m:

1. „**Rawicz**” (Wisła) 60,03,4 min., 2. **Niemczyk** (HKS Krak.) 63,23,6 min., 3. **Moroz** (Crac.) 64,13,6 min.

Mleko na dwa okrażenia przed metą został zdyskwalifikowany po parokrotnym upomnieniu za podbieganie. **Siłwiński**, który doszedł do me-

ty pierwszy, został również zdyskwalifikowany za podbieganie w ostatnich dwóch okrążeniach. Według oceny sędziów, którzy chód obserwowali w Oslo, tylko Moroz szedł najbardziej prawidłowo.

80 m przez płotki finał:

1. Walasiewiczówna (WKS Legia) 12,4 sek. 2. Mitan RKS Legia) 13,1 sek. 3. Peskówna (ŁKS) 14,1 sek. 4. Wiśniewska (Pomorz.) 14,1 sek. 5. Felska (KKS Grudz.) 15,4 sek. 6. Kujańska (DKS) 16,1 sek.

Walasiewiczówna wyrównała rekord Polski. Mitan biegła doskonale za Walasiewiczówną także na trzy kroki międzypłotkami i na mecie znalazła się nie dalej jak trzy metry za nią, toteż czas o 0,7 sek gorszy jest dla niej krzywdzącym.

Sztafeta 4X100 m pan

przedbiegi:

I PRZEDBIEG: 1. AKS 54,9 sek. 2. Wisła 55 sek. 3. DKS 55,3 sek. 4. WKS Legia W-wa.

II PRZEDBIEG: 1. ŁKS 55,9 sek. 2. RKS Legia 56,2 sek. 3. KKS Pozn. 57,4 sek. 4. HKS Kr. II 58,8 sek. 5. Wisła II 58,9 sek. 6. Syrena 59,4 sek.

III PRZEDBIEG: 1. HKS Kr. 55 sek. 2. Grudz. KS 55,6 sek. 3. Pogoń Kat. 56,3 sek. 4. Gedania 58,8 sek.

Trójskok:

1. Hoffman M. (Victoria) 13,62 mtr. 2) Kuciński (ŁKS) 13,35 mtr. 3. Kuźnicki (DKS) 13,27 mtr. 4. Serafini (HKS Krak.) 13,13 mtr. 5. Skawina (AZS Krak.) 12,98 mtr. 6. Sitarz (Bałtyk) 12,50 mtr.

Stafeta 4X100 m panów

przedbiegi:

I PRZEDBIEG: 1. Pogoń Kat. 3,41,7 min. 2. Cracovia 3,43,6 min. 3. Wisła I 3,44,6 min. 4. Skra W-wa 3,45 min.

II PRZEDBIEG: 1. Wisła II 3,38,6 min. 2. BOP Lechia 3,40,1 min. 3. HKS Bydg. 3,41,7 min. 4. DKS 3,50,9 min.

Skok wzwyż panów:

1. Nikolau (Syrena) 175 cm. 2. Skawina (AZS Krak.) 175 cm. 3. Kuciński (ŁKS) 170 cm. 4. Zwołński (Syrena) 165 cm. 5. Adamczyk (Odra Wrocl.) 165 cm. 6. Fröst i Schmydke 165 cm.

175 cm przeszedł Nicolau za pierwszym razem, Skawina za drugim. Wysokości 160 nie przeszedł żaden z nich.

Niedziela po południu

Sztafeta 4X100 panów finał

1. HKS Bydgoszcz 45,5 sek. (Dąbrowski, Buhl, Grzanka, Danowski). 2. Cracovia 45,6 sek. (Puzio, Piaskowy, Dudek, Wawrzekiewicz). 3. DKS Łódź 46,4 sek. (Kuźmicki, Kieczyński, Pawłowski, Lipowski). 4. Bałtyk 46,5 sek. (Mączkowski, Rustnek, Sitarz, Miłoszewski). 5. AZS Kraków 46,6 sek. (Solecki, Skawina, Hąsnel, Makowski).

Warta spóźniła się na start i w biegu udziału nie wzięła.

400 m przez płotki przedbiegi:

I PRZEDBIEG: 1. Drużbiak (AZS Kr.) 1,08 min. 2. Dudek (Crac.) 1,08,7 min. 3. Łabuz (HKS Kr.) 1,09 min. 4. Piluch (Skra) 1,09,2 min.

II PRZEDBIEG: 1. Hąsnel (AZS Kr.) 1,13 min. 2. Macieszczak (ŁKS). 3. Puzio (Crac.).

Do finału weszło po trzech pierwszych zawodników.

100 m pan przedbiegi:

I PRZEDBIEG: 1. Hejducka (Pogoń) 13 sek. 2. Gawrońska (KS Grudz.) 13 sek. 3. Wichtowska (KKS) 13,2 sek. 4. Nogajówna (HKS Bydg.). 5. Paździorówna (Pogoń).

II PRZEDBIEG: 1. Moderówna (ŁKS) 13 sek. 2. Słomczewska (DKS) 13,2 sek. 3. Dziembowicz (HKS Tarn.) 13,7 sek. 4. Wolańska (Wisła) 14 sek.

III PRZEDBIEG: Walasiewiczówna (WKS Legia) 12,6 sek. 2. Perczyk (Sokół) 13,3 sek. 3. Mitan (RKS Legia) 13,5 sek. 4. Kałużowa (AKS) 13,6 sek.

Rzut oszczepem pań:

1. Kwaśniewska (AZS W-a) 30,02 m. 2. Stachowicz H. (RKS Legia) 34,63 m. 3. Klimowska (HKS Zak.) 30,35 m. 4. Walasiewiczówna (WKS Legia) 30 m. 5. Szendzielorz (Ligonia) 27,52 m. 6. Sinoracka (Pomorz.) 27,41 m.

Cejzikowa, Bregułanka, Cieśliewicz nie weszły do kolejki rzutów finałowych.

800 m finał:

1. Stanisławski (Syrena) 1,58,8 min. 2. Rzeźniczek (AKS) 2,03,1 min. 3. Nowak (HKS Bydg.) 2,04,5 min. 4. Nieroba (OM TUR Kat.) 2,05,4 min. 5. Went (BOP Lechia) 2,05,6 min. 6. Łapiński (Skra) 2,07,8 min. 7. Adamowicz (PKS) 2,08,8 min.

Startowało 13 zawodników. Drugi za Stanisławskim przyszedł do mety Swiniarski w dobrym czasie 2,03,1 min., został jednak zdyskwalifikowany za podwójne przewinienie, mianowicie atakował z lewej strony Nowaka, przez co go potrącił oraz przekroczył w tym momencie ogrodzenie bieżni.

200 m panów przedbiegi:

I PRZEDBIEG: 1. Wawrzekiewicz (Crac.) 24,1 sek. 2. Buhl (HKS Bydg.) 24,4 sek. 3. Palczewski (Warta) 25,2 sek.

II PRZEDBIEG: 1. Rutkowski (AZS Pozn.) 23,2

sek. 2. Danowski (HKS Bydg.) 24,9 sek. 3. Komasa (Warta) 25,2 sek.

III PRZEDBIEG: 1. Polišński 26,7 sek. 2. Piaskowy (Crac.).

IV PRZEDBIEG: 1. Lipowski (DKS). 2. Jaraczewski (AZS Łódź) bez czasu. Obaj ci zawodnicy, startujący bez konkurentów, a więc wchodzący do finału, urządzili humorystyczny bieg, wprowadzając doskonały nastrój na trybunach.

Skok wzwyż pań:

1. Wiśniewska (Pomorz.) 140 cm. 2. Kwaśniewska (AZS Łódź) 135 cm. 3. Kotwiczówna (WKS Legia) 135 cm. 4. Waje-Grędkiewiczowa (DKS) 135 cm. 5. Perczyk (Sokół) 135 cm. 6. Mitan (RKS Legia) 135 cm.

Sztafeta 4X100 m pań finał:

1. AKS 54,8 sek. (Emerling, Gurzikówna, Kórecka, Kałużowa). 2. Wisła I 55,2 sek. (Sławecka, Wolańska, Mriańska, Legutko J.). 3. ŁKS 55,6 sek. (Peskówna, Makowska, Seklar-kiewicz, Moderówna).

4. Grudziądzki KS 56 sek. (Gawrońska, Gburczyk, Felska, Murawska). 5. HKS Kraków I 56 sek. (Hachulanka, Plebańczyk, Cieśliewicz, Gorzkowska).

6. RKS Legia 56,2 sek. (Mitan, Turcza, Pieczara, Stachowicz).

Rzut oszczepem panów:

1. Gierulito (Syrena) 55,98 m. 2. Mikrut (HKS Bydg.) 50,41 m. 3. Kornalewski (Pomorz.) 47,77 m. 4. Kurek (AZS Krak.) 47,71 m. 5. Szelest (PKS Białystok) 47,67 m. 6. Chmiel (Pogoń Kat.) 46,32 m.

Audiatu et altera pars

Rozmowy z mistrzami

Zgóry nie radzę tym, którzy we wszystkich i zasadniczych szczegółach zrozumieć chcą niniejsze rozmowy, a którzy już zapomnieli lub jeszcze nie zdążyli w zupełności zaznajomić się z pięknym i inżynierskim językiem starożytnych Rzymian, zabierać się bez dobrego łacińskiego-polskiego słownika do czytania tego raportu. Są bowiem pewne rzeczy sub sole, o których nie śniło się nawet filozofom, ale które też dzięki temu łatwiej przechodzą przez gardło względnie masyżu w obcym języku i do tego marwim.

Mimo tego wstępnego użyczenia nie się (któż może zarzucić, że: pruderii) wyznać muszę szczerze, że i tak czuję się trochę nieswojo w swojej roli reportera lekkoatletycznych mistrzostw Polski. Jeszcze przecież nigdy nie widziałem tylu mistrzów naraz. Po prostu gdzie się potkniesz — to mistrz i dobrze trzeba uważać, żeby się na którymś z nich (względnie jego wypowiedzi) nie „przewrócić”. O, bo wtedy koledzy po fachu (moi i mistrza) nie darują i w najbliższym numerze konkursyjnego albo niebacznie „ruszonego” pisma zbirają i mistrza i miano.

Od kogóż zatem mam zacząć ja — biedny, „niewyzwolony” jeszcze „czeladnik” reporterski w nowej mi dziedzinie lekkoatletyki, żeby nie potknąć się samemu i nie przewrócić przytem mistrza? — Bo później żale, pretensje... ja tego wcale tak nie myślałem (i-am), a pan to tak właśnie „nieszczęśliwie” ujął itp.

Szczerze mówiąc spotykam na trybunach — jako pierwszego — mistrza, który sam „wyzwolił się” dopiero przed pięcioma minutami, nie odbiegł więc — pocieszam się — chyba daleko od mego „czeladniczego” poziomu. Najwyżej parę kilometrów. A mógł jednak w pięć minut dystans taki przebiec z łatwością, jest bowiem w obecnej chwili najszybszym człowiekiem w Polsce, przystojny, o nieco murzyńskim typie (może dlatego dobrze biega). To...

Rutkowski z AZS-u poznańskiego,

znany szerszym warstwom naszego społeczeństwa sportowego właściwie dopiero od miesiąca, kiedy to na prowincjonalnych zawodach tuż przed wyprawą do Oslo błysnął nie spodziewanie obiecującą formą.

— „Zawodłem może tych, którzy na mistrzostwach Europy spodziewali się ujrzeć we mnie równą rewelację jak w zawodach eliminacyjnych, ale sytuację moją zrozumieć może tylko ten, kto jak ja stanął pierwszy raz do poważnych zawodów i to od razu w otoczeniu i konkurencji najlepszych, rutynowanych lekkoatletów Europy. Może bowiem pierwsze i jedyne poważniejsze zawody to był start w mistrzostwach Polski juniorów w Bydgoszczy, dawno bo dziewięć lat temu, gdzie zajęłem pierwsze miejsce czasem 11,5, mając jednak w przedbiegach wynik lepszy 11,2 sek. Występowałem wtedy — jeszcze jako uczeń gimnazjalny i dlatego właśnie — pod nazwiskiem „Omarski”, a moim klubem macierzystym był KPW Poznań. Uzyskałem na tych mistrzostwach jeszcze wynik 6,60 w skoku w dal, teraz jednak specjalizuję się wyłącznie w „setce”. Nie chcę nadwyżę nadderwanego ściegna w nodze. Starość — nie radość. — Wiele mam lat? — 26, ale studiując wychowanie fizyczne w Poznaniu, muszę jednocześnie pracować w Okręgowym Urzędzie WPPW za 1.600 zł miesięcznie. Nazywa się to, że „pracuję na życie”. Może więc pan być pewny, że nie „biegam” po różach. A choćbym i chciał, to nie mam z kim, lokalna bowiem konkurencja w Poznaniu nie istnieje zupełnie. Jest to zresztą w każdej dziedzinie lekkoatletyki i z wyjątkiem wycofującego się już i tak z czynnego życia sportowego Karola Hoffmana nie ma nikogo, koby reprezentował tam jakiś poziom, a co gorsza, koby chciał reprezentować w przyszłości. Toteż eliminacje przed Oslo stanowią dla mnie rzeczywiście pierwszy sprawdzian moich możliwości na terenie krajowym, a sam wyjazd, przyjrzenie się zbliska „sławom” i popró-

200 m panów półfinał:

I PÓŁFINAŁ: 1. Rutkowski (AZS Pozn.) 23,4 sek. 2. Piaskowy (Crac.) 23,7 sek. 3. Buhl (HKS Bud.) 23,9 sek. 4. Polišński (Boruta) 23,9 sek.

II PÓŁFINAŁ: 1. Jaraczewski (AZS Łódź). 2. Danowski (HKS Byd.). 3. Lipowski (DKS) wszyscy trzej mając pewne wejście do finału biegi dla dopełnienia formalności.

5.000 m

1. Jurzak (ZZK Bielsko) 16,02 min. 2. Dzwonkowski (Zryw) 16,11 min. 3. Urban (Wisła) 16,14,5 min. 4. Czajkowski (Syrena) 16,20,6 min. 5. Kielas (BOP Lechia) 16,20,7 min. 6. Wierkiewicz (Warta) 16,32,1 min. 7. Ostński (HKS Bydg.) 16,36,5 min.

100 m pań finał:

1. Walasiewiczówna (WKS Legia) 12,8 sek. 2. Moderówna (ŁKS) 13,3 sek. 3. Perczyk (Sokół Kr.) 13,4 sek. 4. Hejducka (Pogoń) 13,7 sek. 5. Słomczewska (DKS) 13,7 sek. 6. Gawrońska (KS Grudz.) 13,8 sek.

200 m panów finał:

1. Rutkowski (AZS Pozn.) 22,3 sek. 2. Danowski (HKS Bydg.) 23,1 sek. 3. Jaraczewski (AZS Łódź) 23,7 sek. 4. Lipowski (DKS) 23,7 sek. 5. Buhl (HKS Bydg.) 24 sek. 6. Piaskowy (Crac.).

800 m pań:

1. Myszkowska (Syrena) 2,37,9 min. 2. Mańska (Wisła) 2,40 min. 3. Wasilowska (Huta Zgoda) 2,43,7 min. 4. Głazewska (Zryw) 2,44 min.

bowanie się z nim, dodały mi nowych sił. Nie są bowiem cudzoziemcy tacy „nieodczigł”, jak się to wydaje nowicjuszw, i ktorzy w dolkach startowych mięśnie satynują ze zdenerwowania — wyznaje szczerze nasz nowokreowany mistrz. „Chrześ w każdym razie już przeszedłem”.

— „I ja też” — konstatuję z ulgą po moim „dziejewczym” wywiadzie z pierwszym lekkoatletycznym mistrzem, i walę wobec tego do następnego — do Gierutty.

Moja determinacja jednak drwilowe minęła się z ciałem, bo oto natknąłem się na drugiego „neofita” mistrzowskiego.

Puzio z Cracovii,

który ukończył właśnie zwycięsko finał 400 m. Jest tak zadowolony a przytem z natury tak „małomówny”, że bez pytania z mojej strony wykładuje swe radości i bóle. Te ostatnie należą wprawdzie już do przeszłości (niedoszły wyjazd do Oslo) tym niemniej wrażliwa natura Puzia nie może się pozbyć kompleksu obozowo-osłowego.

— „Pracując moich ówczesnych niepowodzeń — tłumaczy zapalczywie — był nieodpowiedni i nieprzystosowany do mojej psychiki sposób trenowania mnie, jako biegacza, przez p. Siedleckiego. Specjalnie zresztą mu się nie dziwię, trudno mu bowiem, jako „zawodowemu” miotaczowi utrafić w odpowiedni system trenowania biegacza. Dlatego też obóz w Białobrzegach był dla mnie — mówiąc szczerze — prawdziwą męką, i gdyby nie dobre jedzenie — nie mniej szczerze dodaje — to nie by mi tam nie było w stanie utrzymać, nawet wyjazd do Oslo. Dopiero powrót na „ojczyznę”, krakowskie „jono” dał mi możliwość poprowadzić swoje treningi własnym systemem, opartym na wskazówkach mojego „odkrywcy”, p. Pawelczyka ze Śląska, który właśnie na trybunie mógł dzisiaj oglądać mój triumf a owoc swojej pracy. Powiem, że nawet więcej od tytułu mistrza Polski cieszy mnie fakt, że mogłem dzisiaj wszystkim, którzy z niewiarą odnosili się do mnie, wykazać swe możliwości i swoją rację”.

Deleze wyrażenia szczęśliwego Puzia przerywa jakaś piękna przedstawicielka pięci pięknej (zatem piękność do kwadratu), zamykając mu usta nieprzewidzianą wprawdzie przez organizatorów ale niemniej „słodką” nagrodą. Odwracam się więc dyskretnie (zresztą już i tak „po fakcie”).

L... wpadam na Gierutę.

Że jednak wzrostem jesteśmy prawie równi, więc obeszło się bez katastrofalnego dla mnie wyniku. Dwa dokonane już zresztą wywiady dodały mi sił, przystępuję zatem z miejsca do „ataku”.

— „Dla Startu” — chętnie. Mam przynajmniej gwarancję, że słówko, co go wróbiem wypuszczę, nie wróci się wołem. A weszło to już w zwyczaj prawie całej, poza Wami, polskiej prasy sportowej. Pogoń za tanią sensacją, szafowne niewłaściwą nomenklaturą i szkalowanie wprost, dzięki temu, niektórym zawodników są dzisiaj na porządku dziennym. Ułubionym słowem tych panów jest naprzykład wyraz „kompromitacja”. Uważam, że kompromitować barwy polskie może tylko ten, kto niewłaściwie zachowuje się zagranicą, pijak czy awanturnik, ale nie ten, kto wydając z siebie wszystkie siły nie uzyska jednak punktowanego miejsca w konkurencji sportowej. Mam wiele staliów zagranicznych za sobą i nigdy nie zawodziłem, aby tam odnośono się z mniejszym szacunkiem do tego, co właśnie ukończył bieg jako ostatni. Bo on wydał z siebie wszystkie siły równie jak i zwycięzca. U nas napisze się zaś odrazu, że „wynik taki to obraz nędzy i rozpaczy” (powtarzam dosłownie wypowiedź o konkurencji oszczepu). A niefaj, Boże wycofać się z konkurencji choćby ci już człowieku, trumnę wnosili na boisko. Przecież jedno z pism — w tym wypadku nie-

5. Syrek (Odra) 2,47,7 min. 6. Noconówna (Huta Zgoda) 2,48,4 min. Startowało 13 zawodniczek.

400 m przez płotki finał:

1. Puzio (Crac.) 59,1 sek. 2. Macieszczak (ŁKS) 61,8 sek. 3. Hąsnel (AZS Kr.) 63,7 sek. 4. Drużbiak (AZS Kr.) 64,4 sek. 5. Dudek (Crac.) 68,8 sek. 6. Łabuz (HKS Kr.) 69,2 sek.

Sztafeta 4X400 m panów finał:

1. Cracovia 3,35,4 min. (Piaskowy, Widel, Wawrzekiewicz, Puzio).

2. BOP Lechia Gdańska 3,49,8 min. (Dąbrowski, Capiński, Went, Kubiak).

3. Wisła I 3,41,2 min. (Zoładz, Dotzauer, Wierski, Cholewa).

4. Pogoń Katowice 3,41,8 min. (Fabian, Wołterski, Danielak, Drozdowski).

5. HKS Bydgoszcz (Nowak, Grzanka, Ostński, Buhl).

6. Wisła II (Kaczmarczyk, Biernat, Chojnik, Tadecki).

Po zawodach odbyło się w niezwykle serdecznej atmosferze rozdanie nagród, które wręczył zwycięzcom gen. Prus-Więckowski. Nagrodę Premiera dla najlepszego zespołu otrzymała Cracovia. Przy okazji wręczania nagród wyróżniono dwoje zasłużonych reprezentantów Polski, Cejzikową i Drozdowskiego, którzy od długich lat biorą udział w zawodach o mistrzostwo (Drozdowski startował po raz 15-ty, wskazując na ich niezwykle hant ducha i ciała. W roli informatora T. Oszałt doskonałe dostroił się do ogólnej organizacji mistrzostw. Wywiązał się z tej roli znakomicie i jest on dziś bezspornie najlepszym informatorem w Polsce.

A. TARGOSZ

sportowych — miało czelność wysilić się na „rewelację” podaną mu rzekomo przez jakiegoś mojego „przyjadela”. że ja nie widząc szans na powtórzenie przedwojennego wyniku w dzieścioboju, wycofałem się przeczornie z dalszych konkurencji. — Ja miałbym na to poświęcić całe ostatnie osiem miesięcy solidnego treningu, aby potem z lekkim sercem rezygnować z walki? — Takie pomysły lęgną się w bezkrytycznych głowach „recenzentów”, którzy w zawodniku chcą widzieć konia wyścigowego, którzy na to pieszą o sporcie aby było sobie za co kupić „sportów”. Aby tylko handel szedł i nakład został rozsprzedany. I dziwię się tylko, że tak wolana do tego instytucja jak PU WP i PW nie reaguje na taki „totalitatorski” sposób podchodzenia do sportu pewnych grafomanów „sportowych”. Gdyby nie to, że jestem prawdziwym, starym sportowcem (moja „starość” też drażni już gonących za „nowością” recenzentów „la-chowców”) to takie urabianie mi opinii powinno mnie zniechęcić całkowicie do sportu, do walki sportowej. Ale ja z żadnej walki nie zrezygnuję... nawet z prasą „sportową”.

Biorę i ja wzór z upartego „Litwina” i kontynuując swoją walkę o wywiady, atakuję na wirażu (tam bowiem siedzi)

mistrza mistrzów Stanisława Walasiewiczówną.

Panna Stasia jest, równie jak Gierulito i z tychże samych powodów, rozgoryczona.

— Czy bardzo się w Polsce zmieniło — pytam.

— „O tak, przede wszystkim poziom prasy sportowej. Czy dlatego, że nie zrobiłam sensacyjnego wyniku usiłując sobie moi rodacy wyszukać inną sensację związaną z moim nazwiskiem, z moją osobą? Wysuwa się kwestie w sposób brudny, brukowy, brutalny, kwestie, co do których nawet goniona za łatwą sensacją Ameryka nie ośmieliła by się w stosunku do mojej osoby poruszyć. Kwestie, która i w Oslo, gdzie była tak bezwzględna walka o tytuły kobiecych mistrzów Europy, nie budziła żadnych wątpliwości. Dopiero trzeba było stanąć po siedmiu latach pierwszy raz na polskiej ziemi, trzeba było lecieć do niej samolotem, aby dowiedzieć się „prawdy” o sobie samej! Postawiono sprawę w ten sposób, chyba tylko, aby sobie ułatwić napaść na mnie za wyniki z Oslo, za zawlezione nadzieje, za brak sensacji sportowej. Bo przecież rykerskość obowiązuje tylko w stosunku do KOBIE! Ja nie zwykłam usprawiedliwiać się przed pierwszym lepszym „ani co do swej urody ani co do wyników. Ci, którzy by mogli największe wysunąć do mnie pretensje — kierownictwo ekipy polskiej w Oslo — wiedzą, że przyjął mój zorganizowany był „na hurra”, że poszłam na start bez koniecznego wypoczynku, niedysponowana nadto w tym dniu, i że dopiero teraz, w kraju, nadrabiam stratę 5 kg. wagi, o które spadłam dzięki marnemu wyżywieniu norweskich organizatorów. Ale nagonka jaką urządzono na mnie jest tylko dla mojej natury, dopingiem do wykazania, że wyniki przedprzjazdowe 11,5, 11,6 na setkę czy 24 sek na 200 m nie są moją fantazją, że stać mnie jeszcze na godne reprezentowanie barw Polski nawet na przyszłej Olimpiadzie. Już zresztą dzisiaj „nie wierzni” mogli się przekonać o mojej formie, z której i ja jestem zadowolona, gdyż czuję, że przy silniejszej konkurencji mogłam śmiało zejść poniżej 25 sek na 200 m. Traktuję zresztą mój udział w każdych zawodach, na jakie zostaną zaproszona, nie tylko pod względem osiągnięcia indywidualnego mojego wyniku ale i dla podciągnięcia współzawodniczek, dla podzielenia się z nimi moim doświadczeniem. Nie jestem egoistką, która — jak twierdzi pewna grupa „działaczy” sportowych — pragnie zagarnąć dla siebie wszystkie tytuły mistrzowskie Polski i zniechęcić tym samym młodzież do wzięcia udziału w mistrzostwach. Widzi pan zresztą sam jak, otoczona stale ciekawymi mojego zawodniczego

